

รายงานการประชุม  
คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙  
วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.  
ณ ห้องประชุม อาคาร ๑ ชั้น ๓ กรมควบคุมโรค

---

รายชื่ออนุกรรมการที่มาประชุม

|                                       |  |                                   |
|---------------------------------------|--|-----------------------------------|
| ๑. นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก              | รองอธิบดีกรมควบคุมโรค  | ประธานอนุกรรมการ                  |
| ๒. นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง        | นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ<br>ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา            | อนุกรรมการ                        |
| ๓. พันตำรวจเอกหญิงพันวดี รัตนสุมาวงศ์ | นายแพทย์ (สบ ๕)<br>ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ                         | อนุกรรมการ                        |
| ๔. นายภาคภูมิ ไชยปุระณะ               | นิติกรชำนาญการ<br>ผู้แทนสำนักงานประมาณ                                 | อนุกรรมการ                        |
| ๕. นายวัชร รักชิตธรรม                 | นิติกรชำนาญการพิเศษ<br>ผู้แทนกรมบัญชีกลาง                              | อนุกรรมการ                        |
| ๖. นายสุเทพ ยิ้มละมุล                 | ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย<br>ผู้แทนกรมปศุสัตว์                            | อนุกรรมการ                        |
| ๗. นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา            | นิติกรชำนาญการพิเศษ<br>ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย              |                                   |
| ๘. นายปัญญา ไบทอง                     | นิติกรชำนาญการ<br>ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย<br>สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข       | อนุกรรมการ                        |
| ๙. นายชำนาญ ม่วงแดง                   | นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ<br>ผู้แทนสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค     | อนุกรรมการ                        |
| ๑๐. นางอนงนาฏ มโนภิรมย์               | นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ<br>ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค | อนุกรรมการ                        |
| ๑๑. นางสาวอังคณา บริสุทธิ์            | ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                                    | อนุกรรมการและ<br>เลขานุการ        |
| ๑๒. นางสาวสุทธิณี มโนสมุทร            | นิติกรปฏิบัติการ<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                           | อนุกรรมการและ<br>ผู้ช่วยเลขานุการ |

รายชื่ออนุกรรมการที่ไม่มาประชุม/ติดราชการอื่น

๑. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

รายชื่อ ...

## รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

|                                 |   |
|---------------------------------|---|
| ๑. ร้อยตำรวจโทพิเชษฐ คุ้มบัณฑิต | รองสารวัตรกลุ่มงานกฎหมายและวินัย<br>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ |
| ๒. นางสาวลักขณา มาสังข์         | นักวิชาการสาธารณสุข<br>สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค  |
| ๓. นางสาวณัฐนรี สติไพบุลย์      | นิติกร<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                        |
| ๔. นางสาวกษมณ รัตนพันธ์         | นิติกร<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                        |
| ๕. นางสาวจินตนา บุตรชน          | นิติกร<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                        |
| ๖. นายพิเชษฐ์ ถิ่นทับไทย        | นิติกร<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                        |
| ๗. นายโกสินทร์ แสงแก้ว          | นิติกร<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                        |
| ๘. นางสาวเกศราภรณ์ เวระนะ       | นิติกร<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                        |
| ๙. นางสาวศิริพร กวินธัญสิริ     | นิติกร<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค                        |
| ๑๐. นางสาวจันทร์จิรา ทวีโคตร    | นักวิเคราะห์นโยบายและแผน<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค      |
| ๑๑. นายประพันธ์ ชูชะรา          | เจ้าพนักงานคอมพิวเตอร์<br>ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค        |

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น

วาระที่ ๑ เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม และหากมีข้อแก้ไขประการใดสามารถแจ้งมายังฝ่ายเลขานุการฯ เพื่อขอปรับแก้ไขรายงานการประชุมเพิ่มเติมได้

ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขอแก้ไขรายงานการประชุมในหน้าที่ ๑๐ บรรทัดที่ ๑๗ จากเดิม “ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” เปลี่ยนเป็น “ผู้แทนกรมปศุสัตว์” ซึ่งเป็นผู้เสนอความเห็นในที่ประชุมดังกล่าว

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ฝ่ายเลขฯ จะรับไปปรับแก้ไขตามข้อเสนอของผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

วาระที่ ๒ ...

## วาระที่ ๒ เรื่องสืบเนื่อง

ร่างประกาศกรมควบคุมโรค เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าไปในพาหนะ อาคาร หรือ สถานที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ....

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ กล่าวว่า ขณะนี้ฝ่ายเลขานุการอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับแก้ร่างประกาศฯ ตามมติที่ประชุม ซึ่งผู้บริหารของกรมควบคุมโรคได้มอบให้ฝ่ายเลขานุการฯ ไปปรึกษาสำนักกระบวนวิธีคดี และสำนักโรคติดต่อทั่วไปว่าที่ผ่านมารวมควบคุมโรคเคยมีกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะต้องเข้าไปค้นในที่รโหฐานหรือไม่ เพื่อจะได้พิจารณาความเร่งด่วนว่าต้องออกแบบกฎหมายที่ก่อนเข้าตรวจค้นจะต้องขอหมายค้นก่อนหรือเข้าตรวจค้นได้เลยโดยไม่ต้องมีหมายค้น ซึ่งผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความอนุเคราะห์ส่งตัวอย่างกฎหมายหลายฉบับมาให้ฝ่ายเลขานุการฯ ดูประกอบกัน โดยมีทั้งสองแบบคือแบบที่ต้องขอหมายค้นและแบบที่ไม่ต้องขอหมายค้น เช่น กฎหมายของกรมประมง และกฎหมายกสทช. ที่สามารถเข้าไปตรวจค้นได้เลยโดยไม่ต้องมีหมายค้น ส่วนกฎหมายของกรมปศุสัตว์กำหนดให้ต้องมีหมายค้นก่อนจึงจะเข้าตรวจค้นได้ เช่น การยึดอายัดอาหารสัตว์ ทั้งนี้ หากมีความคืบหน้าประการใด ฝ่ายเลขานุการฯ จะนำเรียนให้ที่ประชุมทราบในครั้งต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

## วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายอันเกิดจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ....

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ชี้แจงถึงหลักการและกระบวนการนำเสนอร่างกฎกระทรวงฯ ดังนี้

๑. ที่มา

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔๘ บัญญัติไว้ว่า “ในการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ หากเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใดจากการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรค ให้ทางราชการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้นตามความจำเป็น

การชดเชยความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๑.๑ ร่างกฎกระทรวงฯ ได้ผ่านความเห็นชอบในหลักการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ในการประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยได้วางหลักการของร่างกฎกระทรวงฯ ดังนี้

เมื่อเกิดความเสียหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินการเฝ้าระวัง/การป้องกัน/ควบคุมโรคติดต่อของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ให้ดำเนินการดังนี้

๑.๑.๑ ความเสียหายเกิดขึ้นในเขตจังหวัด ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอรับค่าชดเชยความเสียหายต่อคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อจังหวัด

๑.๑.๒ ความเสียหายเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอรับค่าชดเชยความเสียหายต่อคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

๑.๑.๓ ความเสียหายเกิดขึ้นต่อเนื่องกันหลายจังหวัด หรือต่อเนื่องกันระหว่างจังหวัดกับกรุงเทพมหานคร ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอรับค่าชดเชยความเสียหายต่อกรมควบคุมโรค

๑.๑.๔ กรณี ...

๑.๑.๔ ให้คณะกรรมการพิจารณาคำขอไปแล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับคำขอ และกรณีมีเหตุจำเป็นขยายเวลาได้ไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด

๑.๑.๕ กรณีที่ค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นแล้วไม่เกินหนึ่งแสนบาท ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องไปยังกรมควบคุมโรคเพื่อพิจารณาจ่ายค่าทดแทน

๑.๑.๖ กรณีที่ค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นแล้วเกินกว่าหนึ่งแสนบาท ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเพื่อพิจารณาจ่ายค่าทดแทน

๑.๒ ร่างกฎกระทรวงฯ ได้ผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน หน่วยงานราชการ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ และภาคีเครือข่าย เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙

๒. ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรคได้นำเสนอร่างกฎกระทรวงฯ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เพื่อลงนามเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี แต่ทางกลุ่มกฎหมาย สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ปรับแก้ไขร่างกฎกระทรวงฯ และส่งกลับมาให้กรมควบคุมโรคแก้ไข อธิบดีกรมควบคุมโรคจึงได้สั่งการให้นำร่างกฎกระทรวงฯ เข้าที่ประชุมคณะอนุกรรมการด้านกฎหมายเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อนที่จะนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขอีกครั้งหนึ่ง

### มติที่ประชุม รับทราบ

#### ๑. ชื่อร่างกฎกระทรวง

**ผู้แทนสำนักงบประมาณ** กล่าวว่า การที่กลุ่มกฎหมาย สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณาตรวจสอบร่างกฎกระทรวงฯ ฉบับนี้แล้วเห็นควรให้ตัดคำว่า “โรคติดต่อ” ออกจากชื่อร่างกฎกระทรวงฯ เพราะในมาตรา ๔๘ ใช้คำว่า “ควบคุมโรค” เท่านั้นใช่หรือไม่ และในพระราชบัญญัติฉบับนี้มีโรคติดต่อหลายประเภท จึงเกรงว่าชื่อจะไม่ครอบคลุมไปถึงโรคติดต่อประเภทอื่นๆ ด้วย จึงขอเสนอให้ตัดคำว่า “ติดต่อ” ออก

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ รวมค่าชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นจากโรคติดต่อทุกประเภทตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง โรคระบาด โรคติดต่ออันตราย ซึ่งโรคระบาดก็คือโรคติดต่อ เพียงแต่โรคระบาดเป็นโรคติดต่อที่แพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง หรือมีภาวะของการเกิดโรคมามากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา เราจึงประกาศให้โรคติดอนั้นเป็นโรคระบาด อย่างไรก็ตามก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนจึงขอให้ที่ประชุมเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** กล่าวว่า ถ้าดูในบทนิยามตามมาตรา ๔ จะเห็นว่ามีความว่า “โรคติดต่อ” ปรากฏอยู่ในคำนิยามของโรคติดต่อแต่ละประเภทอยู่แล้ว

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** กล่าวว่า มาตรา ๔๘ ไม่ได้ใช้คำว่า “โรคติดต่อ” แต่ใช้คำว่า “การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรค” เท่านั้น และชื่อกฎกระทรวงควรเป็นชื่อที่สั้น กระชับ เข้าใจง่าย และขอเสนอให้ตัดคำว่า “ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข” ออก หากเกรงว่าชื่อจะไม่ครอบคลุมโรคอื่น ๆ อาจเพิ่มในตอนท้ายของชื่อกฎกระทรวงด้วยข้อความว่า “ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘” และขอถามความเห็นของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่ามีความเห็นต่อกรณีอย่างไร

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** กล่าวว่า การที่ผู้ตรวจร่างฯ ตัดคำว่า “โรคติดต่อ” ออก เป็นเพราะต้องการยึดหลักตามที่มาตรา ๔๘ บัญญัติไว้เป็นหลัก เพื่อให้ถ้อยคำที่ใช้ไม่เกินไปกว่าที่กฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้

**ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา** กล่าวว่า เนื่องจากกรมควบคุมโรคมีภารกิจเกี่ยวกับการดำเนินการควบคุมโรคหลายประเภท เช่น โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม หากใช้คำว่า “การควบคุมโรค” โดยไม่ระบุว่าเป็น “โรคติดต่อ” อาจทำให้เกิดความไม่ชัดเจนได้ จึงขอเสนอให้เพิ่มคำว่า “โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง โรคระบาด โรคติดต่ออันตราย” ในตอนท้ายของชื่อร่างกฎกระทรวงฯ เพื่อให้เกิดความชัดเจน

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** กล่าวว่า ถ้าดูตามมาตรา ๕ เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในการควบคุมโรค ถ้าต้องการจะสื่อถึงถ้อยคำก็เป็นที่น่าเข้าใจกันอยู่แล้วว่าเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อก็ต้องควบคุมเฉพาะโรคติดต่อเท่านั้น คงไม่ไปปฏิบัติงานควบคุมโรคอื่นๆ ที่ไม่ใช่โรคติดต่อด้วย

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** กล่าวว่า ในขั้นของการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สาเหตุที่ไม่ได้ใช้คำว่า “โรคติดต่อ” ในมาตรา ๔๘ เพราะต้องการให้ถ้อยคำกระชับ จึงเขียนเพียงคำว่า “ควบคุมโรค” เท่านั้น แต่เจตนารมณ์ที่แท้จริงของมาตรานี้คือ การควบคุมโรคติดต่อ อย่างไรก็ตามทางคณะกรรมการกฤษฎีกาจะต้องพิจารณาในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งและเห็นควรให้ตัดคำว่า “ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข” และคำว่า “อันเกิด” ออก

**มติที่ประชุม** ให้เปลี่ยนชื่อกฎกระทรวงเป็น “กฎกระทรวงการจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ....”

## ๒. บทอาศัยอำนาจ

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** เสนอให้เพิ่มจาก “มาตรา ๕” เป็น “มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง”

**มติที่ประชุม** ให้แก้ไขจาก “มาตรา ๕” เป็น “มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง”

**๓. ข้อ ๑** ในกฎกระทรวงนี้ นิยามคำว่า “ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ร่างกายหรือทรัพย์สินจากการดำเนินการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

**ผู้แทนกรมบัญชีกลาง** กล่าวว่า ถ้าผู้เสียหาย หมายความว่า “บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ร่างกายหรือทรัพย์สิน...” กรณีนี้อาจจะไม่คลุมถึงกรณีที่ชาวต่างชาติเดินทางมาประเทศไทยแล้วถูกกักตัวเพราะถูกสงสัยว่าเป็นผู้ป่วยโรคติดต่ออันตรายแล้วเรากักตัวบุคคลดังกล่าวไว้ และทำให้เขาไม่สามารถขึ้นเครื่องบินได้ทันกำหนดเวลาทำให้เกิดความเสียหายขึ้น กรณีเช่นนี้เขาอาจจะไม่ใช่ผู้เสียหายตามความหมายนี้

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า มาตรา ๔๘ เป็นเรื่องค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายที่มุ่งคุ้มครองไปที่ตัวบุคคล และเมื่อดูทั้ง ๖๐ มาตราประกอบกันจะพบว่า มีหลายมาตราที่ผู้ป่วยหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าป่วยต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเอง หรือกรณีที่เจ้าของพาหนะและผู้ควบคุมพาหนะ เช่น เจ้าของเครื่องบินเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้เดินทางที่มากับยานพาหนะนั้น ซึ่งในขั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในขั้นพิจารณาของกฤษฎีกา หรือในขั้นพิจารณาของสนช. ต่างก็เห็นตรงกันว่าเจ้าของพาหนะและผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ที่พาผู้ป่วยหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าป่วยเข้ามาในประเทศไทยเอง ฉะนั้นจึงเป็นผู้มีส่วนที่ต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายด้วย ตัวอย่างเช่น มาตรา ๔๑ วางหลักไว้ว่า “ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดจนออกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล” หรือ มาตรา ๔๒ วางหลักไว้ว่า “กรณีที่พบว่าผู้เดินทางเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โรคระบาด หรือพาหะนำโรค ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวถูกแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือได้รับการสร้างเสริม

ภูมิคุ้มกันโรค” กรณีจึงเป็นที่มาของการพิจารณาความเหมาะสมในการจ่ายค่าชดเชยว่าถ้าหากเกิดความเสียหายขึ้นในวงกว้าง ทางราชการควรจะชดเชยให้ผู้เสียหายเพียงใด กรณีใดบ้าง เช่น มีผู้เสียหายเป็นจำนวน ๑,๐๐๐ คน หรือ ๑๐,๐๐๐ คน รัฐคงไม่สามารถแบกรับภาระค่าใช้จ่ายนั้นได้ จึงเป็นที่มาที่เราจำเป็นต้องตีกรอบว่าค่าเสียหายควรให้เฉพาะกรณีที่เกิดแก่ร่างกายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหาย เช่น ชดเชยเฉพาะการได้รับวัคซีน หรือค่ายาที่จำเป็น หรือการจัดการแหล่งรังโรค การรื้อโรงเรียนเลี้ยงไก่ เราควรชดเชยเฉพาะกรณีการทำลายแหล่งรังโรค เป็นต้น ส่วนอื่นก็ยังเป็นประเด็นปัญหากันอยู่ ซึ่งในที่ประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติก็ได้มีการหารือประเด็นนี้ และได้มีมติเห็นชอบในหลักการว่าจะจ่ายค่าชดเชยเฉพาะกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ร่างกายหรือทรัพย์สินซึ่งคำนวณเป็นเงินได้โดยชัดเจน ส่วนรายละเอียดค่าเสียหายอื่นๆ เห็นควรนำเข้าสู่การพิจารณาในชั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นกรรมการผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นอย่างละเอียดและรอบด้านอีกครั้งหนึ่ง

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** กล่าวว่า มาตรา ๔๘ กำหนดให้รัฐจะต้องจ่ายค่าทดแทนความเสียหายที่เกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน และคำว่า “บุคคล” มีความหมายที่กว้างมาก ซึ่งรวมถึงชีวิต สุขภาพอนามัย สิทธิในการเดินทาง และสิทธิในการประกอบอาชีพด้วย จึงต้องพิจารณากฎหมายว่าให้จ่ายค่าทดแทนในกรณีใดได้บ้าง หากกำหนดเฉพาะกรณีความเสียหายที่เกิดแก่ร่างกายหรือทรัพย์สิน จะเพียงพอแก่การเยียวยาหรือไม่ และขอสอบถามกรมบัญชีกลางว่ามีกฎหมายที่สามารถนำมาเทียบเคียงกับกรณีนี้หรือไม่ ส่วนพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จะชดเชยให้เฉพาะกรณีที่มีความเสียหายเกิดแก่ทรัพย์สินเท่านั้น ไม่ชดเชยไปถึงกรณีที่มีความเสียหายเกิดแก่สิทธิเสรีภาพของบุคคล

**ผู้แทนกรมบัญชีกลาง** กล่าวว่า ในส่วนกฎหมายของกรมบัญชีกลางจะคุ้มครองตัวบุคคลเป็นหลัก แต่ก็ได้ตีความไปไกลถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลด้วย และกรมบัญชีกลางยังไม่มีกฎหมายที่จะคุ้มครองไปถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคล

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า ในส่วนของสิทธิเสรีภาพของบุคคล การคำนวณค่าชดเชยทำได้ยากมาก เพราะมูลค่าทางธุรกิจของแต่ละคนไม่เท่ากัน เช่น นักธุรกิจที่ทำธุรกิจมูลค่าสูง ค่าเสียเวลาใน ๑ วันอาจเสียหายเป็นจำนวนหลายล้านบาท แต่อีกคนอาจไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ ซึ่งต่างกับกฎหมายของกรมปศุสัตว์ที่เวลาจะชดเชยกรณีที่เป็นทำลายสัตว์ที่ติดโรค สามารถคำนวณได้ว่าราคาของสัตว์ตัวละเท่าไรและทำลายไปกี่ตัว และอัตราของค่าชดเชยก็มีกำหนดไว้ชัดเจน

**ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ** กล่าวว่า ค่าเสียหายต้องเป็นค่าเสียหายที่สามารถกำหนดได้ชัดเจน ส่วนค่าเสียหายที่คำนวณยากหรือยังกำหนดได้ไม่ชัดเจนยังไม่ควรไปกำหนด

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** สอบถามว่า มีตัวอย่างกรณีที่เกิดความเสียหายต่อร่างกายหรือไม่ ถ้าเป็นตัวอย่างของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีกรณีที่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงออกไปปฏิบัติงานแล้วได้รับอันตรายจนถูกตัดแขน ก็จะเบิกค่าเสียหายตามสิทธิที่กรมบัญชีกลางกำหนดเกณฑ์ไว้ แต่ถ้าเป็นกรณีของกรมควบคุมโรค หากมีการได้รับความเสียหายแก่ทางร่างกาย เช่น ถูกตัดแขนหรือเสียอวัยวะ จะมีเกณฑ์ในการพิจารณาว่าเหตุการณ์แบบนี้เจ้าหน้าที่หรือประชาชนจะได้รับสิทธิอย่างไรบ้าง

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** เสนอให้ผู้แทนสำนักระบาดวิทยาเป็นผู้ชี้แจง หากเป็นกรณีผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์สอบสวนโรค เวลานำผู้ป่วยไปกักตัวจะต้องทำอะไรในทางการแพทย์บ้าง และเกิดค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง ขอให้ยกตัวอย่างประกอบ

**ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา** กล่าวว่า กระบวนการของกรมควบคุมโรคจะมีขั้นตอนดังนี้ คือหากได้รับแจ้งจากโรงพยาบาลเอกชนว่าพบผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์การสอบสวนโรค ทางทีมสอบสวนโรคก็จะติดตามและแจ้งไปที่สถาบันบำราศนราดูรก่อนว่าจะส่งตัวผู้ป่วยมา เพื่อให้เวลาเจ้าหน้าที่เตรียมตัวและสถานที่กักกันเพื่อที่จะรับการส่งต่อผู้ป่วย เมื่อถูกส่งตัวมาถึงสถาบันบำราศนราดูรแล้ว จะมีแพทย์มาทำการรักษา อาการอาจจะแตกต่างกัน โดยจะมีการตรวจร่างกายและทำการรักษาตามอาการป่วยและตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ส่วนการสอบสวนโรคจะให้โรงพยาบาลเอกชนที่รับตัวผู้ป่วยไว้ในตอนแรกจัดการทำความสะอาดพื้นที่ ซึ่งทางโรงพยาบาลเอกชนก็จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และการเก็บสิ่งส่งตรวจทางทีมก็จะสวมชุด Personal Protective Equipment (PPE) เข้าดำเนินการ ส่วนกรณีผู้สัมผัสผู้ป่วยที่ไม่ใช่ผู้ที่มีอาการของโรค เราจะเก็บตัวอย่างเสมหะ กรณีอย่างนี้จะไม่เป็นอันตรายต่อบุคคล

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า อยากให้ยกตัวอย่างเพิ่มเติมว่าที่ผ่านมาเคยมีกรณีที่เราเข้าดำเนินการควบคุมโรคแล้วเกิดความเสียหายจนต้องสูญเสียอวัยวะหรือไม่

**ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา** กล่าวว่า ที่ผ่านมายังไม่มีกรณีที่ต้องเสียแขนหรือขา ส่วนกรณีเรื่องสิทธิเสรีภาพก็จะมีบ้าง เช่น เราเคยกักตัวคนขับแท็กซี่ซึ่งเป็นผู้ที่สัมผัสกับผู้ป่วยเป็นเวลา ๑๔ วัน ซึ่งทำให้เขาต้องสูญเสียสิทธิเสรีภาพและทำให้ขาดรายได้ เราจึงจ่ายค่าชดเชยให้ผู้ถูกกักตัวด้วยเงินสวัสดิการ

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** สอบถามว่า กฎกระทรวงฉบับนี้มีเจตนาที่จะชดเชยความเสียหายเพียงใด มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการชดเชยความเสียหาย ณ จุดที่มีการควบคุมโรคเท่านั้นหรือไม่ กรณีคนขับแท็กซี่ที่ไม่ได้ทำงานในช่วงเวลาที่ถูกกักตัว เขาไม่ได้เสียหายแก่ร่างกายและรถยนต์ของเขาไม่ได้เสียหาย ตามกฎกระทรวงฉบับนี้ จะต้องมีการจ่ายค่าชดเชยให้เขาหรือไม่

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งหลักการเดิมไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับค่าชดเชยไว้ กฎกระทรวงฉบับนี้จึงเป็นหลักการใหม่ และที่ผ่านมาไม่ได้เรียกว่าเป็นการชดเชย แต่เหมือนเป็นวัฒนธรรมของกระทรวงสาธารณสุขที่จะตอบแทนให้กับผู้ที่ให้ความร่วมมือในการถูกกักตัว ไม่ว่าจะเป็นการมอบเงิน เกียรติบัตร หรือช่อดอกไม้ เพื่อเป็นการขอบคุณผู้ที่ให้ความร่วมมือ กฎกระทรวงฉบับนี้มุ่งไปที่กรณี เช่น หากพยาบาลรักษาแล้วผู้ป่วยเสียชีวิต ให้เรียกร้องตามกฎกระทรวงนี้แทนที่จะเรียกร้องต่อตัวผู้รักษาเอง หรือเมื่อทำลายแหล่งรังโรคแล้วเราจะชดเชยให้ หรืออย่างกรณีที่โรคชิคาโรคระบาด เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าไปทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายแล้วไปทำลายความเสียหายแก่โรงเรียน หรือทำให้ทรัพย์สินเสียหาย ก็จะได้รับชดเชยตามกฎกระทรวงนี้ จึงมีประเด็นว่าถ้ากักตัวแล้วทำให้เขาเสียหายได้ เราจะชดเชยให้เขาหรือไม่ เราควรเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้เสียหาย” เพื่อให้คลุมถึงการชดเชยกรณีขาดรายได้หรือไม่

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** กล่าวว่า กฎหมายนี้คุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพราะฉะนั้นรัฐต้องเข้าไปควบคุมโดยให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่อเข้าไปดำเนินการควบคุมโรค และเมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแก่ทรัพย์สิน อาจจะตั้งคณะกรรมการคำนวณราคาทรัพย์สินที่เสียหายว่ามีจำนวนเท่าใด แต่กรณีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคล กฎหมายกำหนดว่าให้ได้เท่าที่จำเป็น จึงมีปัญหาว่าจะกำหนดอย่างไร และหากมีกรณีที่ผู้ป่วยกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายเองก็ไม่ควรได้รับค่าชดเชย กรณีบุคคลถ้าไม่เป็นโรคก็ไม่ถูกกักตัว การที่ถูกกักตัวแล้วจะมาเรียกร้องค่าชดเชยต่อสิทธิ เสรีภาพ เช่น การเดินทางที่ต้องเสียค่าเครื่องบิน เราก็ควรจะไปติดต่อกับสายการบินว่าผู้เดินทางต้องถูกกักตัวตามกฎหมาย ให้เขาเลื่อนสายการบินออกไป กรณีอย่างนี้เห็นว่านอกเหนือจากเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงไม่ควรได้รับค่าชดเชย ส่วนกรณีที่เขามีงานทำแล้วถูกกักตัวทำให้ขาดรายได้ เห็นว่าเขาไม่ควรได้รับค่าชดเชยเพราะเขาเป็นโรคติดต่อก็ต้องทำการรักษาและควรถูกควบคุมเพื่อมิให้โรคแพร่ออกไป

นางสาว...

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า หลักการคือ เมื่อเขาเป็นโรคติดต่ออันตรายก็ไม่ควรที่จะได้รับการชดเชย เพราะเขาควรมีส่วนที่ต้องรับผิดชอบด้วย ซึ่งหากเราไม่ควบคุมโรคแล้วโรคติดต่ออันตรายแพร่ออกไปความเสียหายต้องเกิดขึ้นในวงกว้างต่อสังคม การท่องเที่ยว เศรษฐกิจระดับประเทศ และตอนร่างกฎกระทรวงฯ ก็มีประเด็นว่ากรณีแบบนี้ควรจะจ่ายค่าชดเชยหรือไม่ ถ้าให้ก็จะเป็นการต้องงบประมาณ เพราะรายได้แต่ละคนไม่เท่ากันจึงยากที่จะคำนวณ ตอนร่างจึงเน้นไปที่ทรัพย์สินก่อน แต่ก็คำนึงถึงกรณีหากเกิดความเสียหายต่อบุคคล เช่น เสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะเนื่องจากการรักษาซึ่งเป็นความเสียหายต่อร่างกาย กรณีอย่างนี้ก็ควรได้รับค่าชดเชยด้วย

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** สอบถามว่า กรณีที่คนไข้ไปรักษาตัวต่อเจ้าหน้าที่แล้วทำให้เจ้าหน้าที่ติดเชื้อจากผู้ป่วยกลายเป็นผู้เสียหาย กฎกระทรวงนี้จะคุ้มครองเจ้าหน้าที่ด้วยหรือไม่

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า กฎกระทรวงนี้ไม่ได้คุ้มครองเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการชดเชยตามมาตรา ๑๔ (๖) ซึ่งจะเป็นอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติในการออกหลักเกณฑ์เพื่อชดเชยกรณีดังกล่าว

**ผู้แทนกรมบัญชีกลาง** กล่าวว่า คำว่าความเสียหายแก่ร่างกายหรือทรัพย์สินหมายถึงเฉพาะผู้ป่วยหรือไม่หรือหมายความรวมถึงบุคคลอื่นๆ ด้วย หากรวมถึงแท็กซี่ด้วยเกรงว่าจะมาฟ้องเรียกค่าเสียหายภายหลังเพราะเขาต้องถูกกักตัวแต่สุดท้ายปรากฏว่าเขาไม่ป่วยทำให้เขาเสียหาย

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า มาตรา ๓๔ เป็นหัวใจของการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งถ้อยคำในมาตรานี้มีความหมายกว้าง คือใช้คำว่าผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อ กรณีแท็กซี่คือผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่อาจเป็นผู้สัมผัสโรค อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจึงครอบคลุมถึงคนขับแท็กซี่ได้อยู่แล้ว แต่ข้อที่กังวลคือเรื่องเงิน จึงเห็นควรกำหนดเฉพาะเรื่องที่ชัดเจนก่อน ถ้าหากความเสียหายมีความชัดเจนและควรจ่าย ก็สามารถออกกฎกระทรวงเพิ่มเป็นฉบับที่ ๒ ได้ เพราะหากกำหนดไม่ชัดเจนตั้งแต่ต้นก็จะเกิดปัญหาตามมาในเวลานำไปใช้

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** เห็นว่าถ้าเทียบกับกรณีตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ หลักการในระเบียบตัวนี้จะช่วยเหลือในกรณีที่เป็นภัยธรรมชาติหรือภัยที่ไม่อาจคาดหมายได้ โดยเขียนในลักษณะเป็นการเยียวยาไม่ใช่การชดเชยเต็มจำนวนตามที่เรียกร้อง และอย่างกรณีของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ผ่านมาเราเคยชดเชยให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วม ความจริงเขาเสียหายเป็นล้านบาท แต่เราชดเชยให้ตามระเบียบได้แค่ ๓๐,๐๐๐ บาท ดังนั้นหากอยากจะทำให้ค่าชดเชยได้ ควรมียอดเงินขั้นสูงว่าให้ได้ไม่เกินเท่าใดเพื่อเป็นพาดานในการพิจารณา

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** เห็นว่า เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงขอให้ที่ประชุมคงคำนิยามคำว่า “เสียหาย” ไว้เหมือนเดิม ส่วนข้อเสนอแนะของอนุกรรมการทุกท่านวันนี้ฝ่ายเลขฯ จะบันทึกโดยละเอียดและนำไปชี้แจงในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

### **มติที่ประชุม เห็นชอบ**

๓. นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** สอบถามว่า นิยามนี้ใช้ตรงส่วนไหนบ้าง เท่าที่ดูในข้อ ๒ ข้อ ๓ เห็นว่าเขียนไว้คำว่า “คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” ไว้แล้ว



นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ กล่าวว่า ในเบื้องต้นที่จำเป็นต้องเขียนให้ชัดเพราะมีการแบ่งเขตรับผิดชอบว่าจะยื่นต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร และนิยามนี้จะอยู่ในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘

ผู้แทนกรมปศุสัตว์ เสนอให้เพิ่มคำว่า “แล้วแต่กรณี” ต่อท้ายคำนิยาม เพราะถ้าใช้แค่คำว่า “คณะกรรมการ” ผู้เสียหายอาจเข้าใจว่ายื่นที่ไหนก็ได้ ทำให้ยื่นผิด เช่น ความเสียหายเกิดในจังหวัดอื่นแต่มายื่นที่กรุงเทพฯ เป็นต้น

ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สอบถามว่า ในข้อ ๗ มีความต่อเนื่องกันกับข้ออื่นๆ หรือไม่ เพราะเป็นกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นต่อเนื่องกันหลายจังหวัด ควรเขียนให้ชัดเจน เช่น ในกรณีเกิดความเสียหายในจังหวัดให้สำนักงานสาธารณสุขเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ และในกรุงเทพมหานครให้สำนักอนามัยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ กล่าวว่า ในข้อ ๗ ยังมีความไม่ชัดเจนอยู่ ฝ่ายเลขานุการจะไปปรับแก้ไขตามข้อเสนอของผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในส่วนของนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” จะเพิ่มคำว่า “แล้วแต่กรณี” ตามข้อเสนอของผู้แทนกรมปศุสัตว์ หรือจะเพิ่มข้อความตามที่กลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ความเห็น คือคำว่า “ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘” ไว้ต่อท้ายนิยาม

ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป เสนอว่าในข้อ ๕ ให้เพิ่มจาก “คณะกรรมการ” เป็น “คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดและคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและป้องกันการสับสนว่าคณะกรรมการในที่นี้หมายถึงคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เช่น กรณีในมาตรา ๒๓ วรรคสอง วางหลักไว้ว่า “...ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหน่วยงานของรัฐเพิ่มเติมจากจำนวนที่มีอยู่...” กรณีนี้เจ้าหน้าที่ในพื้นที่เข้าใจโดยทั่วไปแล้วว่าหมายถึงคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ และถ้ากฎกระทรวงนี้กำหนดแค่คำว่าคณะกรรมการไว้ อาจจะทำให้เกิดความสับสนจึงอยากให้ระบุไว้ให้ชัดเจน

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ กล่าวว่า ความเห็นของผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป จะเป็นมุมมองของผู้ใช้กฎหมายจะมองในมุมที่เอื้อประโยชน์แก่ประชาชน ดังนั้นเราควรที่จะเพิ่มคำว่า “คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” ในทุกข้อเพื่อให้เกิดความชัดเจน และตัดคำนิยามนี้ออก

**มติที่ประชุม** ให้ตัดนิยามคำว่า “คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” ออก

๔. ข้อ ๒ “เมื่อเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่อของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ณ ท้องที่ใด

(๑) ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดรายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นในเขตจังหวัด หรือผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร รายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รู้หรือควรจะได้รู้ถึงความเสียหาย

(๒) ให้ผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำขอรับค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายด้วยตัวเอง โดยยื่นคำขอที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นในเขตจังหวัด หรือที่สำนักอนามัย กรุงเทพมหานครในกรณี

ความเสียหายเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรจะรู้ถึงความเสียหาย โดยให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร รายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

การรายงานตาม (๑) และคำขอรับค่าทดแทนตาม (๒) ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนด”

**ผู้แทนกรมบัญชีกลาง** สอบถามว่า กรณีที่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นที่อยู่ในความครอบครองของผู้เสียหาย อย่างนี้จะมีสิทธิได้รับการชดเชยหรือไม่ ถ้าไม่ได้ เห็นว่าไม่ยุติธรรมแก่ตัวเจ้าของทรัพย์สิน เช่น สมมุติว่าผู้ป่วยไปยืมทรัพย์สินจากญาติมาแล้วทรัพย์สินนี้เกิดความเสียหายขึ้น อย่างนี้จะเป็นการรอนสิทธิบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** สอบถามว่า ในกระบวนการที่จะให้มีการชดเชยความเสียหาย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักอนามัยฯ จะต้องรายงานความเสียหายก่อนหรือไม่ หรือผู้เสียหายเป็นผู้ยื่นคำขอต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักอนามัยฯ กระบวนการหรือลำดับขั้นตอนเป็นอย่างไร

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** ชี้แจงว่า ข้อ ๒ มีจุดมุ่งหมายให้สามารถดำเนินการได้ทั้งสองกรณี คือ ๑. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการสำนักอนามัยฯ เห็นว่าเกิดความเสียหายขึ้นแม้ผู้เสียหายไม่ได้ยื่นคำขอก็สามารถรายงานต่อคณะกรรมการได้ โดยรายงานภายใน ๗ วันนับแต่รู้ และ ๒. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายยื่นคำขอรับค่าชดเชยเองภายใน ๙๐ วัน ซึ่งประชาชนจะมีระยะเวลาในการยื่นคำขอที่ยาวกว่า เพราะประชาชนบางคนอาจจะไม่รู้ว่ามีสิทธิยื่นคำขอ หรือถ้าต้องยื่นคำขอต้องยื่นที่ไหน

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** เสนอให้เพิ่มข้อความว่า “การปฏิบัติหน้าที่แล้วเกิดความเสียหาย”

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** กล่าวว่า ร่างกฎกระทรวงจะเชื่อมกับอนุบัญญัติอื่นอีกประมาณ ๒ - ๓ ฉบับ เช่น ในมาตรา ๓๔ จะกำหนดว่าในการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะต้องเป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ และในมาตรา ๔๕ การเข้าไปในพาหนะอาคารหรือสถานที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องเป็นไปตามที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนดซึ่งหลักเกณฑ์นี้เรากำหนดให้มีแบบในการรายงานไว้ เช่น กรณีเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเข้าไปดำเนินการใด ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะต้องมารายงานผู้บังคับบัญชาตามแบบที่กำหนด จึงเห็นว่าอนุบัญญัติตามมาตรา ๔๕ จะเชื่อมโยงมายังกฎกระทรวงฉบับนี้ ซึ่งจะใช้กับการรายงานของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักอนามัยฯ ด้วย

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** สอบถามว่า ๗ วัน คือ ๗ วันทำการใช่หรือไม่

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** ชี้แจงว่า “๗ วันนับแต่วันที่รู้หรือควรจะรู้ถึงความเสียหาย” รวมวันหยุดหรือวันเสาร์อาทิตย์ด้วย เพราะการชดเชยต้องดำเนินการโดยเร็ว โดยในที่ประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติก็ได้มีความคิดเห็นต่อกรณีนี้ว่า ๗ วันที่ได้กำหนดไว้ควรมีข้อยกเว้นในกรณีที่ผู้เดินทางมาจากต่างประเทศซึ่งไม่ได้มาอยู่ในประเทศถาวร ระยะเวลาที่มาอยู่ในประเทศบางครั้งก็เป็นช่วงเวลาสั้นๆ ทำให้อาจชดเชยให้เขาไม่ทัน ส่วนเรื่องที่ทำให้ระยะเวลาในการยื่นคำขอของประชาชนภายใน ๙๐ วัน ขอสอบถามที่ประชุมว่ามากหรือน้อยเกินไปหรือไม่

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** กล่าวว่า กรณีชาวต่างชาติน่าจะไม่มีผลอะไรเพราะปัจจุบันการติดต่อสื่อสารสามารถทำได้ด้วยความรวดเร็ว เช่น การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ส่วนกรณี ๙๐ วัน หากประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายไม่มีความรู้ เห็นว่าระยะเวลาไม่น้อยเกินไป

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** เห็นควรให้ออกแบบให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเป็นผู้รายงานในกรณีต่างๆ

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า เนื่องจากกฎกระทรวงฉบับนี้เป็นการชดเชยค่าเสียหายและมุ่งไปที่การจ่ายค่าทดแทน ส่วนกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะต้องรายงานจะมีอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องอยู่ ๒ ฉบับ คือ อนุบัญญัติที่ออกตามความในมาตรา ๔๕ (๒) ที่เกี่ยวกับการเข้าไปในพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ จะต้องมียกเว้นที่อธิบดีกรมควบคุมโรคกำหนด เช่น เมื่อเข้าไปแล้วต้องรายงานต่อใคร โดยวิธีการใด ตามแบบที่กำหนดไว้ และอนุบัญญัติที่ออกตามความในมาตรา ๓๔ การดำเนินการออกคำสั่ง จะออกต่อใครบ้าง ออกคำสั่งอย่างไร จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์อย่างไร และควรจะมีเพิ่มถ้อยคำให้ชัดเจนตามที่ผู้แทนกรมปศุสัตว์เสนอหรือไม่ ฝ่ายเลขานุการขอให้พิจารณาจากถ้อยคำที่ทางกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเสนอมาประกอบด้วย เช่น ข้อ ๒ โดยเพิ่มใน (๑) ว่า “ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด รายงานต่อคณะกรรมการฯ ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดในเขตจังหวัด หรือในเขตกรุงเทพมหานครผู้ว่าราชการสำนักอนามัย โดยเพิ่มคำว่า “มีการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแล้วเกิดความเสียหาย ”

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** สอบถามว่า คำว่า “ความเสียหาย” ที่ทางกลุ่มกฎหมายฯ เพิ่มเติมไว้เขียนว่าอย่างไร

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า “ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ หรือทรัพย์สินของผู้เสียหาย

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** กล่าวว่า ควรเอา ข้อ ๒ (๒) มาไว้ก่อน ข้อ ๒ (๑) ส่วนประเด็นที่ต้องรายงานหรือไม่นั้น การรายงานควรแยกออกจากการยื่นคำขอ เพื่อป้องกันการสับสน และเห็นด้วยกับความเห็นของผู้แทนกรมปศุสัตว์ว่าควรจะมีกระบวนการที่ชัดเจน เช่น เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเข้าดำเนินการแล้วต้องมารายงานให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทราบ ซึ่งในทางปฏิบัติ ๗ วัน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอาจจะยังไม่รู้ว่าเกิดความเสียหายขึ้น หรือกรณีที่นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ทำให้ไม่รู้ว่าเกิดความเสียหาย เป็นต้น

**ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป** เสนอว่า ควรกำหนดนิยามไว้ว่าความเสียหายหมายถึงความเสียหายที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่แล้วเกิดความเสียหายต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความชัดเจน

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** เห็นว่าไม่ควรกำหนดซ้ำ เพราะในการร่างกฎหมาย ถ้ามีการกำหนดคำว่าผู้เสียหายแล้ว ก็จะไม่กำหนดคำว่า “ความเสียหาย” ซ้ำอีก และที่ผู้แทนกรมบัญชีกลางสอบถามว่า คำว่าผู้เสียหายครอบคลุมไปถึงกรณีที่เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของผู้อื่นด้วยหรือไม่ และจะได้รับการดูแลชดเชยหรือไม่ เมื่อพิจารณามาตรา ๔๘ ซึ่งเป็นกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลใด อันนี้ก็จะได้รับความคุ้มครองอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเขาจะเป็นผู้ป่วยหรือไม่ ดังนั้น ใครได้รับความเสียหายก็ต้องได้รับความคุ้มครอง ไม่ต้องคำนึงว่าเป็นทรัพย์สินของใคร

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** กล่าวว่า ประเด็นอยู่ที่ว่ายื่นคำขอกับใคร ยื่นภายในระยะเวลาเท่าไร เสียหายอย่างไร มีหลักฐานอย่างไรที่จะมาประกอบการพิจารณาให้จ่าย เรื่องการจ่ายใครมีอำนาจจ่ายและเท่าที่ดูน่าจะเป็นกรมควบคุมโรค และเรื่องอุทธรณ์ในข้อ ๗ และ ข้อ ๘ ที่ว่ายื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ซึ่งไม่แน่ใจว่ากระบวนการเป็นอย่างไร ควรเขียนให้ชัดเจน เช่น กรมควบคุมโรคเห็นว่าให้จ่ายได้แต่เขาไม่พอใจในค่าชดเชยเขาก็จะมาอุทธรณ์ พออุทธรณ์แล้วไม่พอใจก็อาจฟ้องไปที่ศาลปกครอง

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า ในส่วนของข้อ ๖ และข้อ ๗ จะเชื่อมกับข้อ ๕ คือ ให้คณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี พิจารณากำหนดค่าทดแทนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงสภาพความเสียหาย ประโยชน์ และโอกาส ส่วนเรื่องของทรัพย์สินก็ให้เปรียบเทียบกับราคาหรือเทียบเคียงกับราคาที่ตั้งอิงกับทางราชการ ถ้าได้ดำเนินการแล้ว เช่น ได้ตัวเลขค่าเสียหาย ถึงจะเชื่อมมาที่ข้อ ๖ (๑)

ซึ่งเป็น...

ซึ่งเป็นกรณีไม่เกินหนึ่งแสนบาทให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดส่งเรื่องมาที่กรมควบคุมโรคเพื่อพิจารณาจ่าย ในส่วนนี้อาจจะเขียนไว้ไม่ชัดเจน เพราะเห็นว่าให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดพิจารณาได้เลยถ้าจำนวนเงินไม่ เกินหนึ่งแสนบาท แต่กรณีตามข้อ ๖ (๒) กรณีเกินหนึ่งแสนบาทจะไม่ให้อำนาจคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด แต่ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณา เมื่อได้จำนวนเงินตามข้อ ๖ แล้ว เช่น ได้ ๕๐,๐๐๐ บาท ก็ส่งเรื่องไปให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักอนามัยแจ้งผลการวินิจฉัยไปยังผู้เสียหายว่าจะได้รับการ ชดเชยเป็นเงินจำนวนเท่าใด ถ้าไม่พอใจก็มีสิทธิอุทธรณ์ได้ ส่วนข้อ ๘ เป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องหลายจังหวัด ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ จะเชื่อมโยงกันในลักษณะนี้

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** สอบถามว่า มีการกำหนดวิธีการหรือระยะเวลาบังคับให้ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติต้องพิจารณาภายในระยะเวลาเท่าใดหรือไม่ หากเป็นกรณีที่เกินหนึ่งแสนบาท

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า ตอนนี้อย่างไม่มีกำหนดระยะเวลาให้กรมควบคุมโรคหรือคณะกรรมการ โรคติดต่อแห่งชาติว่าต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาเท่าใด

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** กล่าวว่า มีข้อกังวลในส่วนของข้อ ๖ (๒) ในกรณีที่เกินหนึ่ง แสนบาท หลังจากที่ผู้เสียหายไม่พอใจในผลที่คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดพิจารณา แล้วส่งเรื่องให้ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณา คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติต้องพิจารณาก่อนเพื่อให้สิทธิแก่ ประชาชนในการอุทธรณ์ การอุทธรณ์คำสั่งในชั้นของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติไม่ใช่การอุทธรณ์ในชั้นของ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด จึงเห็นว่าระยะเวลาที่ได้รับเรื่องของกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติจนถึงชั้นตอนที่ จะต้องแจ้งผลและให้สิทธิประชาชนในการอุทธรณ์ ในส่วนนี้ยังไม่อยู่ในร่างกฎกระทรวงฉบับนี้

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** กล่าวว่า ในเรื่องของความเสียหายนั้น ควร กำหนดให้ทางผู้เสียหายมีสิทธิยื่นก่อน พร้อมกำหนดวิธีการ ระยะเวลา และแบบการยื่น ส่วนในเรื่องการรายงาน ระหว่างนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักอนามัยต่อคณะกรรมการฯ จะเขียนไว้ในข้อเดียวกัน หรือจะเขียนแยกเป็นอีกข้อก็ได้ ถ้าเขียนแยกข้อก็จะทำให้เกิดความชัดเจน ในส่วนของการรายงานความเสียหาย ที่เกิดขึ้น ควรแยกออกจากกันเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนต่อผู้อยู่ใต้บังคับของกฎกระทรวง ส่วนในเรื่องที่เมื่อได้มีการ รายงานแล้วคณะกรรมการฯ จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกี่วัน รวมทั้งในการพิจารณานั้นเขามีอำนาจ พิจารณาทั้งเรื่องข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดอื่นๆ หรือไม่ ค่อยเรียงลำดับไว้ ในส่วนของการอุทธรณ์ ถ้าผู้เสียหาย ไม่พอใจผลการพิจารณากำหนดค่าทดแทน จะต้องอุทธรณ์ไปที่กรมควบคุมโรคหรือจะต้องอุทธรณ์ไปที่จังหวัด เพราะกรมควบคุมโรคต้องพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้ด้วยกรณีที่ค่าทดแทนเป็นเงินจำนวนไม่เกินหนึ่งแสนบาท อย่างกรณีในข้อ ๘ ดังนั้น จะต้องเขียนให้ผู้เสียหายอุทธรณ์ต่อกรมควบคุมโรคได้ด้วย เพราะกรมควบคุมโรคก็เป็น ผู้ที่ต้องพิจารณากำหนดค่าทดแทน

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า ข้อ ๒ แบ่งออกเป็น ๒ กรณี คือ (๑) กรณีที่เจ้าพนักงานควบคุม โรคติดต่อรายงานให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทราบว่ามี ความเสียหายเกิดขึ้น แล้วนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด รายงานไปที่คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดภายในเจ็ดวัน เพื่อให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดดำเนินการตาม ข้อ ๓ และ (๒) กรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อทำให้เกิดความเสียหาย แต่อย่างไร้มีการรายงานหรือการ รายงานยังไม่ครบถ้วนว่ามีความเสียหายเกิดขึ้น แล้วผู้เสียหายมายื่นคำขอเองภายในเก้าสิบวัน ข้อนี้ไม่ใช่เรื่องการ รายงานเพียงแต่ที่ใช้คำต่างกันเพราะว่าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐจึงใช้คำว่า “รายงานต่อคณะกรรมการฯ” ส่วนกรณี ผู้เสียหายซึ่งเป็นประชาชนจะใช้คำว่า “ยื่นคำขอรับค่าทดแทน” นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้มีแบบการรายงาน เพื่อ เป็นการอำนวยความสะดวกและเพื่อให้มีมาตรฐานเป็นแบบเดียวกันอีกด้วย

**มติที่ประชุม** เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

**ข้อ ๒** “เมื่อเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่อของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ณ ท้องที่ได้

(๑) ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดรายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นในเขตจังหวัด หรือผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร รายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รู้หรือควรจะได้รู้ถึงความเสียหาย

(๒) ให้ผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำขอรับค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายด้วยตัวเอง โดยยื่นคำขอที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นในเขตจังหวัด หรือที่สำนักอนามัย กรุงเทพมหานครในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรจะได้รู้ถึงความเสียหาย โดยให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร รายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

การรายงานตาม (๑) และคำขอรับค่าทดแทนตาม (๒) ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนด”

**๕. ข้อ ๓** “เมื่อได้รับรายงานหรือคำขอรับค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายตามข้อ ๒ แล้วให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี พิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานหรือคำขอรับค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหาย ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** กล่าวว่า การกำหนดให้พิจารณาแล้วเสร็จภายในสามสิบวัน โดยถ้ามีเหตุจำเป็นให้ขยายได้อีกสามสิบวัน เจ้าหน้าที่ก็คงขอขยายระยะเวลาเต็มสามสิบวันเพื่อป้องกันตัวเอง แต่ถ้ากำหนดว่า ครั้งแรกให้พิจารณาแล้วเสร็จภายในสามสิบวัน ถ้าพิจารณาไม่แล้วเสร็จและมีเหตุจำเป็นก็ให้ขยายได้อีกสิบห้าวัน ถ้ายังไม่แล้วเสร็จอีก ก็ให้ขยายครั้งสุดท้ายได้อีกสิบห้าวัน ดังนี้จึงจะเป็นบทเร่งรัดที่เหมาะสมกว่า

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** เสนอ ให้ตัดคำว่า “หรือคำขอรับค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหาย” ออก เพราะมีคำว่า “สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน” อยู่แล้ว

**ผู้แทนสำนักงบประมาณ** สอบถามว่า ถ้านายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดรายงานว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดแล้ว แต่ผู้เสียหายไม่ประสงค์จะขอค่าทดแทน คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดยังต้องพิจารณากำหนดค่าทดแทนอยู่หรือไม่

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** ชี้แจงว่า คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดยังต้องพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้อยู่ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี คือ (๑) แม้ผู้เสียหายไม่ยื่นคำขอ คณะกรรมการฯ ก็พิจารณาให้ถ้าเห็นว่าเกิดความเสียหายกับผู้เสียหาย (๒) รัฐไม่ได้ยื่นมือไปช่วย แต่ผู้เสียหายขอเข้ามาเอง แล้วคณะกรรมการฯ พิจารณาว่ามีความเสียหายเกิดขึ้น ส่วนประเด็นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานหรือรับคำขอ ขอชี้แจงว่า จุดตั้งต้น

ของข้อ ๒ (๑) กับ ข้อ ๒ (๒) จะไม่เท่ากัน เพราะตาม (๑) จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงาน แต่ตาม (๒) จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่รับคำขอ ซึ่งเมื่อได้รับรายงานหรือคำขอแล้ว นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดจะต้องรายงานไปที่คณะกรรมการฯ ภายในเจ็ดวัน ซึ่งระยะเวลาจะไม่เท่ากัน และเห็นด้วยในการตัดคำว่า “หรือคำขอรับค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหาย” ออก

**ผู้แทนกรมศุลกากร** สอบถามว่า กรณีเมื่อคณะกรรมการฯ ได้รับรายงานแล้ว ซึ่งคณะกรรมการฯ จะต้องพิจารณาค่าชดเชยภายในสามสิบวัน ในส่วนของข้อมูลหรือเอกสาร จะต้องมีการเตรียมเอกสารครบถ้วนก่อนแล้วถึงจะรายงานต่อคณะกรรมการฯ หรือคณะกรรมการฯ จะต้องไปแสวงหาข้อมูลเอง

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** ชี้แจงว่า เนื่องจากในการดำเนินการเกี่ยวกับโรคติดต่อจะต้องมีความรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นการเข้าไปสอบสวนโรคหรือการควบคุมโรค จึงได้มีการกำหนดรูปแบบต่างๆ เพื่อช่วยให้การดำเนินการของเจ้าหน้าที่มีความสะดวกรวดเร็ว ส่วนประเด็นที่ท่านผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเสนอ กรณีถ้ามีเหตุจำเป็น ควรจะขยายระยะเวลาได้เท่าใด ระหว่างกำหนดให้ขยายระยะเวลา ๒ ครั้ง คือ ถ้ามีเหตุจำเป็นครั้งแรกให้ขยายได้ ๑๕ วัน และถ้ามีเหตุจำเป็นอีก ก็ขยายระยะเวลาได้อีก ๑๕ วัน หรือจะกำหนดให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน ๓๐ วัน ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

**ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา** สอบถามว่า ในการนับระยะเวลาจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ใด ยกตัวอย่างเช่น กรณีโรคเมอร์ส จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ทีมสอบสวนโรคเข้าตรวจสอบ หรือวันที่ผู้ป่วยรักษาตัวหายแล้ว

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** ชี้แจงว่า การนับระยะเวลาจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดได้รับรายงานว่ามีความเสียหายเกิดขึ้น ส่วนกระบวนการที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบ แยกกัก หรือนำคนมารักษาเป็นกระบวนการที่แยกออกไปต่างหาก ซึ่งจะดำเนินการจะคู่กันหรือขนานกันไปก็ได้ แต่การนับระยะเวลาจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการฯ ทราบ

**มติที่ประชุม** เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ เมื่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครได้รับรายงานตามข้อ ๒ แล้ว ให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

**๖. ข้อ ๔** “ในการพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สืบค้นและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียหายและทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐานโดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง ระบุพยานบุคคล และคำชี้แจงของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อและผู้เสียหาย หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

(๒) พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อว่าได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ และได้กระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือไม่

(๓) กำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหาย”

**ผู้แทนกรมศุลกากร** สอบถามว่า ถ้าได้มีการสอบข้อเท็จจริงและได้มีการจ่ายค่าชดเชยไปแล้ว จะต้องสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ด้วยหรือไม่

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** กล่าวว่า จะมีการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ก็ต่อเมื่อผู้ที่ถูกทำละเมิดขอให้มีการตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำละเมิด

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** กล่าวว่า ประเด็นนี้สามารถที่จะแยกส่วนพิจารณาได้ เพราะการยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ไม่ใช่การยื่นตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** ขอสอบถามเหตุผลในการกำหนดให้มีข้อความว่า “ว่าได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่” ในข้อ ๔ (๒)

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** กล่าวว่า การกำหนดไว้เช่นนี้ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าจะต้องมีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดหรือไม่ เพราะถ้าจะพิจารณาเฉพาะเรื่องค่าทดแทน ควรกำหนดให้คณะกรรมการฯ พิจารณาเฉพาะหลักฐาน ขั้นตอนการเบิกจ่าย การกำหนดราคา แต่ถ้ากำหนดให้คณะกรรมการฯ พิจารณาไปถึงเรื่องการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ ก็มีข้อกังวลว่าคณะกรรมการฯ ก้าวล่วงไปใช้อำนาจของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดหรือไม่

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า กฎหมายฉบับนี้เทียบเคียงมาจากกฎหมายของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หลักเกณฑ์จึงมีความคล้ายคลึงกัน ส่วนการพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ไม่ได้พิจารณาในแง่ของการกระทำละเมิด แต่พิจารณาว่าในการปฏิบัติหน้าที่เป็นตามที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้หรือไม่ เช่น มาตรา ๓๔ ซึ่งมี ๘ อนุมาตรา ก็จะมาพิจารณาว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเป็นไปตามอนุมาตราใด นี่คือจุดมุ่งหมายของข้อ ๔ (๒)

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** เสนอให้ตัดคำว่า “ได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่”

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** กล่าวว่า ข้อ ๔ (๒) เป็นรูปแบบที่เทียบเคียงมาจากกฎกระทรวงของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการฯ จะต้องพิจารณา ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ จึงต้องมีคำว่า “ได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่เป็นสาระสำคัญที่ไม่สามารถตัดออกได้

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า เรื่องการจ่ายค่าทดแทนนี้ไม่อาจตัดขาดจากเรื่องความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้ ซึ่งหลักการของเรื่องละเมิดกำหนดไว้ว่าถ้าเจ้าหน้าที่กระทำไปโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจะต้องรับผิดเป็นการเฉพาะตัว ในส่วนของมาตรา ๔๘ จะต้องเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติไปตามหน้าที่ แต่ถ้าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เกินอำนาจหรือไม่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ก็ต้องนำเรื่องละเมิดมาใช้บังคับ ข้อ ๔ (๒) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ จึงเป็นข้อความที่เป็นสาระสำคัญที่ต้องคงไว้ ในส่วนความเห็นของกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่เสนอให้ตัดคำว่า “ทรัพย์สิน” ออก และเปลี่ยนจากคำว่า “สำรวจ” เป็น “ดำเนินการ” คณะอนุกรรมการฯ จะคงไว้ตามเดิมหรือปรับแก้ตามที่กลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเสนอมา

**ผู้แทนกรมปศุสัตว์** กล่าวว่า มีข้อกังวลว่าในทางปฏิบัติคณะกรรมการฯ จะสามารถดำเนินการตามข้อ ๔ (๑) ได้หรือไม่ เพราะกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการฯ ชุดต้องลงไปสำรวจที่ที่เกิดโรคติดต่อ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน กรรมการมาจากหลายหน่วยงาน และมีนายแพทย์สาธารณสุขเป็นเลขานุการ ซึ่งโดยส่วนใหญ่คณะกรรมการฯ จะพิจารณาข้อเท็จจริงโดยที่นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้รวบรวมข้อมูลมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ จึงขอเสนอให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้แสวงหาข้อเท็จจริงและจัดทำรายงานให้ครบถ้วนก่อน แล้วจึงเสนอต่อคณะกรรมการฯ พิจารณาค่าทดแทน

ผู้แทน...

**ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป** กล่าวว่า หากข้อ ๔ (๑) เป็นเรื่องการตรวจสอบ ก็ขอเสนอให้กำหนดให้ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดเป็นผู้ตรวจสอบหรือจัดทำบัญชีรายชื่อ ส่วนข้อ ๔ (๒) และ (๓) ก็ให้เป็นบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดที่จะพิจารณากำหนดค่าทดแทน

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า ขอรับหลักการจากอนุกรรมการทุกท่านไปปรับข้อความให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้ฝ่ายเลขานุการเป็นผู้ดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครในการพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อเป็นการผ่อนภาระของคณะกรรมการฯ

**ผู้แทนสำนักงบประมาณ** เสนอให้เพิ่มคำว่า “ ตามความจำเป็น ” ใน ข้อ ๔ (๓)

**มติที่ประชุม** มอบฝ่ายเลขานุการดำเนินการปรับแก้ โดยกำหนดให้ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ในส่วนของ (๓) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ในการพิจารณา โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

(๓) กำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหายตามความจำเป็น

**๗. ข้อ ๕** “ในการพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการคำนึงถึงสภาพความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ ประโยชน์ที่ผู้เสียหายได้รับ รวมถึงโอกาสที่ผู้เสียหายจะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย

ในกรณีที่ความเสียหายนั้นเกิดขึ้นกับทรัพย์สินของผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการคำนึงถึงสภาพของทรัพย์สินนั้น ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาด หรือเทียบราคาที่ยอ้างอิงจากราคาที่ทางราชการกำหนดตามที่เป็นอยู่ในวันที่เกิดความเสียหายนั้น การเสื่อมราคาจากการใช้ตามหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่กระทรวงการคลังกำหนดในการเรียกให้ผู้ทำละเมิดชดเชยความเสียหายให้แก่ทางราชการ การที่ทางราชการได้บรรเทาหรือแก้ไขความเสียหายไปแล้ว และปัจจัยอื่นที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรม”

**ผู้แทนสำนักงบประมาณ** สอบถามว่า ข้อ ๕ เป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาความเสียหายที่เกิดจากทรัพย์สิน ถ้าเป็นความเสียหายที่เกิดแก่ร่างกาย จะมีหลักเกณฑ์พิจารณาอย่างไร

**ผู้แทนกรมศสสัตว์** เสนอให้เพิ่มคำว่า “ ตามความจำเป็น ” หรือ “ เท่าที่จำเป็น ” ด้วย

**นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก** สอบถามว่า ในการคำนวณค่าเสียหายแก่ร่างกาย คณะอนุกรรมการท่านใดมีประสบการณ์หรือกฎหมายอื่นเทียบเคียงหรือไม่

**ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป** กล่าวว่า ขอยกตัวอย่างกรณีมีผู้เดินทางมาจากเขตติดโรคแล้วไม่ได้รับวัคซีนทางเจ้าหน้าที่ก็จะพิจารณาให้บุคคลดังกล่าวได้รับวัคซีน ซึ่งถ้าการฉีดวัคซีนทำให้เกิดผลข้างเคียงแก่ร่างกาย คือเป็นฝีหัวเข็ม แล้วต้องมีการรักษาต่อ ในส่วนของค่าใช้จ่ายก็จะนำกฎหมายของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมาใช้ในการพิจารณากำหนดค่าชดเชย

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** กล่าวว่า เห็นด้วยกับเกณฑ์การพิจารณาที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ค่อนข้างกว้าง โดยเปิดช่องให้เป็นดุลยพินิจคณะกรรมการฯ ในการกำหนดค่าทดแทน เพราะความเสียหายแก่ร่างกายกำหนดเกณฑ์ได้ยากมาก ไม่เหมือนกรณีทรัพย์สิน

**ผู้แทนสำนักงบประมาณ** ขอรหัสว่า ค่าทดแทนกรณีเกิดความเสียหายแก่ร่างกายสามารถจัดทำเป็นบัญชีแนบท้ายได้หรือไม่ เนื่องจากมีข้อกังวลในการตั้งงบประมาณ

**มติที่ประชุม** มอบฝ่ายเลขานุการพิจารณาพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการกำหนดกรอบคำนวณค่าเสียหายแก่ร่างกาย



๘. ข้อ ๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหายแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นแล้วไม่เกินหนึ่งแสนบาทให้คณะกรรมการเสนอเรื่องไปยังกรมควบคุมโรคเพื่อพิจารณาจ่ายค่าทดแทน

(๒) กรณีที่ค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นแล้วเกินกว่าหนึ่งแสนบาทให้คณะกรรมการเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเพื่อพิจารณาจ่ายค่าทดแทน

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** เสนอให้เปลี่ยนจากคำว่า “พิจารณา” เป็น “ดำเนินการ”

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า หลักการของข้อ ๖ คือ ถ้าจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดที่จะพิจารณาจ่ายค่าทดแทน ทั้งนี้ ก็ต้องระบุได้ว่างบประมาณมาจากที่ใด จึงต้องกำหนดให้กรมควบคุมโรคเป็นผู้จ่ายเงิน แต่ถ้าจำนวนเงินเกินหนึ่งแสนบาท ก็ให้ส่วนกลางมีสิทธิเข้าไปตรวจสอบได้ โดยการเสนอให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณา

**มติที่ประชุม** เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

**ข้อ ๖** เมื่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครได้พิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหายแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นแล้วไม่เกินหนึ่งแสนบาทให้คณะกรรมการเสนอเรื่องไปยังกรมควบคุมโรคเพื่อดำเนินการจ่ายค่าทดแทน

(๒) กรณีที่ค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นแล้วเกินกว่าหนึ่งแสนบาทให้คณะกรรมการเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเพื่อพิจารณาจ่ายค่าทดแทน

๙. ข้อ ๗ ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี แจ้งผลการวินิจฉัยเกี่ยวกับการจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายพร้อมกับแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ผู้เสียหายทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการพิจารณาของคณะกรรมการ

ผู้เสียหายมีสิทธิอุทธรณ์ผลการวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง โดยยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยดังกล่าว

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** เสนอให้เปลี่ยนจากคำว่า “โดยยื่นต่อ” เป็น “โดยอุทธรณ์ต่อ” ในข้อ ๗ วรรคสอง

**ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ** สอบถามว่า ในการอุทธรณ์ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการชุดเดิมหรือคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า ในการยื่นอุทธรณ์ จะยื่นต่อคณะกรรมการชุดเดิม กล่าวคือ เมื่อฝ่ายเลขานุการซึ่งก็คือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดได้แจ้งผลการพิจารณาให้ประชาชนทราบแล้ว ถ้าประชาชนไม่พอใจก็ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** สอบถามว่า วิธีการยื่นอุทธรณ์จะต้องทำอย่างไร

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** ชี้แจงว่า ที่มาของการกำหนดให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครมาจากการที่คำสั่งกำหนดค่าชดเชยที่แจ้งไปยังผู้เสียหายนั้นเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อเป็นคำสั่งทางปกครองแล้ว ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่พอใจก็ให้อุทธรณ์ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง

ซึ่งเจ้าหน้าที่...

ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งก็คือคณะกรรมการที่พิจารณาค่าทดแทน แต่ก็มีประเด็นว่าคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ อาจไม่สามารถประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องนี้กันได้บ่อยครั้ง ถ้าจะมีการมอบอำนาจหรือตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์จะขัดกับกฎหมายใดหรือไม่

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** กล่าวว่า ในส่วนประเด็นที่ว่าคณะกรรมการฯ สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์ได้หรือไม่ เห็นว่าไม่ได้ เพราะคณะกรรมการอยู่ภายใต้ คณะกรรมการ จึงไม่น่าจะมีอำนาจแก้ไขผลการพิจารณาของคณะกรรมการได้

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า มีทางเลือกอยู่ ๒ ทาง คือ (๑) ให้การพิจารณาสิ้นสุดในชั้นของ คณะกรรมการฯ หรือ (๒) ให้ผู้เสียหายมีสิทธิอุทธรณ์ได้ แต่ก็ต้องมีการกำหนดรายละเอียดการอุทธรณ์เพิ่มเติม ถ้าเห็นว่าทำยที่สุดแล้วเรื่องนี้อย่างไรก็ต้องเข้าสู่การพิจารณาของศาล ก็ขอเสนอให้ตัดในส่วนของการอุทธรณ์ออก

**ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** เสนอให้เพิ่มคำว่า “ให้ผลการพิจารณาเป็นที่สุด” เพื่อเป็นการลดภาระของกระบวนการภายใน โดยให้ไปใช้สิทธิทางศาล

**มติที่ประชุม** เห็นควรให้แก้ไข โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

**ข้อ ๗** ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี แจ้งผลการวินิจฉัย เกี่ยวกับการจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายพร้อมกับแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่า ด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองให้ผู้เสียหายทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาของ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

**๑๐. ข้อ ๘** ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือทรัพย์สินของผู้เสียหายต่อเนื่องกันหลายจังหวัดหรือ ต่อเนื่องกันระหว่างจังหวัดกับกรุงเทพมหานคร เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานหรือคำขอรับค่าทดแทนเพื่อชดเชย ความเสียหายตามข้อ ๒ แล้ว ให้ส่งรายงานหรือคำขอดังกล่าวไปยังกรมควบคุมโรคเพื่อให้กรมควบคุมโรคพิจารณา กำหนดค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายต่อไป

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ์** กล่าวว่า ในส่วนของข้อ ๘ ซึ่งเชื่อมโยงกับข้อ ๒ กรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้น ต่อเนื่องกันหลายจังหวัด ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบเองซึ่งเป็นไปตามข้อ ๒ (๑) นายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดแทนที่จะรายงานไปที่คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ก็ให้รายงานไปที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ โดยจะเพิ่มกลไกให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดรายงานผ่านกรมควบคุมโรค เพื่อให้กรมควบคุมโรคเสนอเรื่องต่อ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ส่วนกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำขอรับค่าชดเชยตามข้อ ๒ (๒) ก็จะไปเข้าสู่กระบวนการ เดียวกัน และจะนำเอาระยะเวลาที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ข้อ ๒ ข้อ ๓ มาปรับใช้กับการรายงานผ่านกรมควบคุมโรคถึง คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

**มติที่ประชุม** มอบฝ่ายเลขานุการปรับแก้ โดยเพิ่มกลไกให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดรายงานผ่าน กรมควบคุมโรค เพื่อให้กรมควบคุมโรคเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณากำหนดค่าทดแทน และให้นำข้อความในข้อ ๙ มาเพิ่มเป็นวรรคสองของข้อ ๘

**๑๑. ข้อ ๙** ให้นำความในข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับกับการพิจารณากำหนด ค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายของกรมควบคุมโรคโดยอนุโลม

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** เสนอให้นำข้อความในข้อ ๙ ไปเขียนเป็นวรรคสองของข้อ ๘

**มติที่ประชุม** เห็นควรให้ตัดออก

๑๒. ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติประกาศกำหนด

**มติที่ประชุม** เห็นควรให้แก้ไข โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๙ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ การจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ให้ใช้เงินจากงบประมาณรายได้หรือเงินนอกงบประมาณของกรมควบคุมโรค แล้วแต่กรณี

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** กล่าวว่า ข้อ ๑๑ มีที่มาจากคำถามในที่ประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติว่าใครจะเป็นผู้ของงบประมาณประจำปี จึงเขียนไว้ให้เป็นความรับผิดชอบของกรมควบคุมโรค เพื่อให้กรมควบคุมโรคตั้งเรื่องเบิกงบประมาณประจำปีสำหรับการจ่ายค่าทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายตามกฎหมายกระทรวงฉบับนี้ หากงบประมาณไม่เพียงพอ ก็ให้นำเงินนอกงบประมาณมาเบิกจ่ายได้ จึงเพิ่มคำว่าเงินนอกงบประมาณของกรมควบคุมโรคเข้าไปด้วย

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** สอบถามว่า กรณีที่กรมควบคุมโรคเป็นผู้พิจารณาค่าทดแทนค่าชดเชย ถ้าผู้เสียหายไม่พอใจผลการพิจารณา จะดำเนินการฟ้องศาลปกครองได้เลยหรือไม่ เพราะกรณีนี้กรมควบคุมโรคเป็นผู้พิจารณาเอง ไม่ใช่ในรูปแบบของคณะกรรมการ

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** ขอรื้อว่า จะกำหนดให้ผลการพิจารณาของกรมควบคุมโรคเป็นที่สุด หรือจะเปลี่ยนผู้พิจารณาจากกรมควบคุมโรคเป็นคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ซึ่งจะทำให้ไม่มีเรื่องการอุทธรณ์

**ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ** เสนอให้ตัดคำว่า “รายได้” ออก

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** สอบถามผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่า ปัจจุบัน การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีจะอุทธรณ์ไปที่ปลัดกระทรวงก่อนหรืออุทธรณ์ไปที่รัฐมนตรีได้เลย และใช้เวลาในการพิจารณานานเท่าใด

**ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข** ชี้แจงว่า ในการอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีจะอุทธรณ์ไปที่ทำนรัฐมนตรี ส่วนระยะเวลาในการพิจารณาจะขึ้นอยู่กับกฎหมายแต่ละฉบับว่าได้กำหนดระยะเวลาไว้เท่าใด ซึ่งหน่วยงานต้นเรื่องกับผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จะช่วยกันพิจารณา คำอุทธรณ์ให้กับรัฐมนตรี

**นางสาวอังคณา บริสุทธิ** เสนอให้เปลี่ยนหลักการในกรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อเนื่องกันหลายจังหวัด จากที่เสนอกรมควบคุมโรคเป็นผู้พิจารณาค่าชดเชย ให้เปลี่ยนเป็นเสนอคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณาค่าชดเชย

**ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา** กล่าวว่า ในส่วนของอัตราการจ่ายค่าชดเชยผู้เสียหาย มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราในการจ่ายค่าชดเชยผู้เสียหาย และค่าชดเชยและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งสามารถนำมาเป็นกรอบในการกำหนดค่าชดเชยได้

**มติที่ประชุม** เห็นควรให้แก้ไข โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๑๐ การจ่ายค่าชดเชยเพื่อชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ให้ใช้เงินจากงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณของกรมควบคุมโรค แล้วแต่กรณี

วาระที่ ๔ เรื่องอื่นๆ

กำหนดประชุมครั้งถัดไป วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น

ผู้จดยางานการประชุม นายพิเชษฐ์ ถิ่นทับไทย  
นางสาวณัฐนรี สติไพบุลย์  
ผู้ตรวจรายงานการประชุม นางสาวสุทธิณี มโนสมุทร

---